

**Заедно
в час**

Подготовка за НВО в трудна среда

**Уебинар за успешни
учителски практики**

AMERICA FOR
BULGARIA
FOUNDATION

„Заедно в час“ е създадена по инициатива и с финансовата подкрепа на Фондация „Америка за България“

Отличниците на НВО, за които не говорим

Проучване на успешни практики в училища с висока концентрация на ученици от уязвими групи, които постигат високи резултати на НВО след VII клас

3 Заедно
в час

ЦЯЛОТО ИЗСЛЕДВАНЕ:

Търсене на изключенията

Методология на проучването

Методология
на проучването

- **Фокус:** Училища с родители с по-ниско образование.
- **Критерии:** Резултати, съпоставими със средното за страната (НВО 2025).
- **Цел:** Да разберем КАК го правят.

ЦЯЛОТО ИЗСЛЕДВАНЕ:

Фактори за успех: Нагласи и лидерство

- Екипна нагласа за промяна + вяра в потенциала на всяко дете
- Визионерско директорско лидерство и общи цели
- Умно използване на програми/финансиране и целенасочена квалификация

ЦЯЛОТО ИЗСЛЕДВАНЕ:

Фактори за успех: Преподаване и подкрепа

- Съвременни методи и обучение според нуждите. Допълнителна подкрепа по БЕЛ и математика
- Фокус върху езиковите компетентности на деца с различен от български майчин език
- Занимания по интереси, пътувания, конкурси като мотор за мотивация и езиково развитие

ЦЯЛОТО ИЗСЛЕДВАНЕ:

Фактори за успех: Работа с родители и общност

- Медиатори като постоянна част от екипа и ключов канал за доверие
- Алтернативни форми на родителска ангажираност: изнесени срещи в квартала/селото, събития, общностни роли
- Партньорства с местни институции и НПО за адаптиране на успешни практики

ЦЯЛОТО ИЗСЛЕДВАНЕ:

Участниците днес

3 Заедно
в час

Йоханна Цветанова

Учител по български език и
литература,
ОУ „Св. св. Кирил и Методий“,
с. Горни Дъбник

Стойна Кичукова

Старши учител по музика,
З. ОУ „П. Р. Славейков“,
гр. Търговище

Елена Цонева

старши учител в начален етап,
З. ОУ „Петко Р. Славейков“,
гр. Търговище

Атанас Атанасов

Медиатор и учител в ЦОУД,
ОУ „Иван Вазов“,
с. Устрем

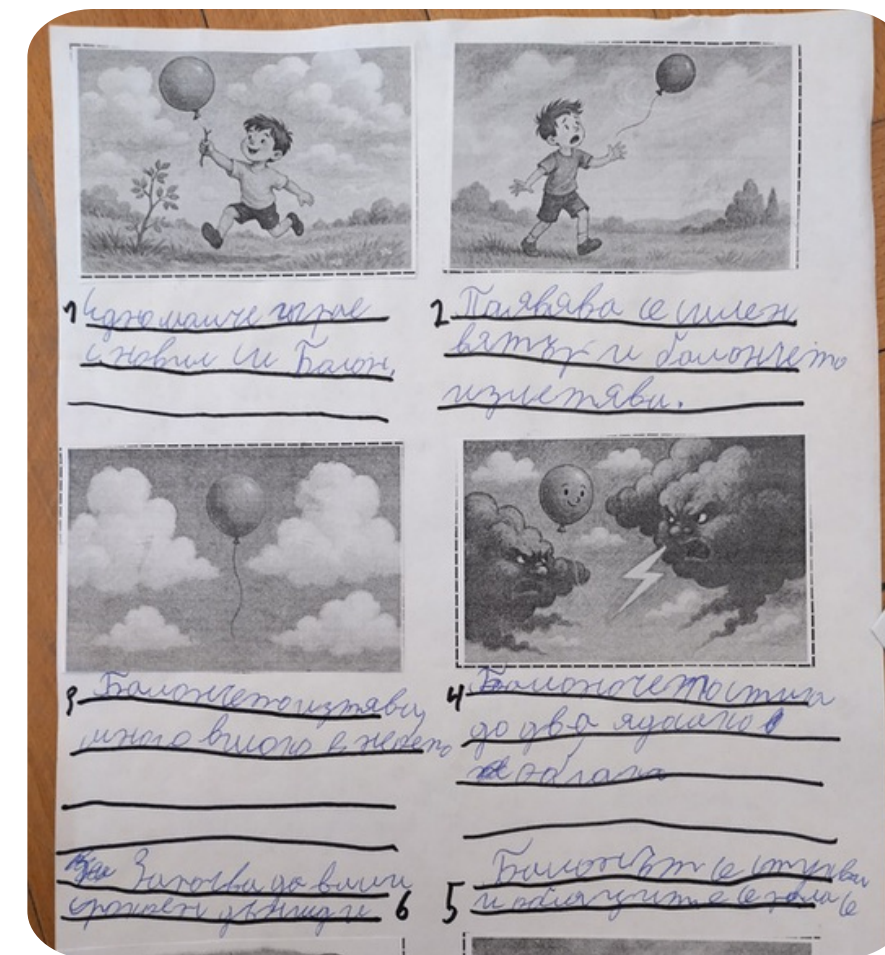
Ангажиране на учениците чрез мултисензорни подходи

Йоханна Цветанова

Учител по български език и
литература в ОУ „Св. св. Кирил и
Методий“, с. Горни Дъбник, обл. Плевен

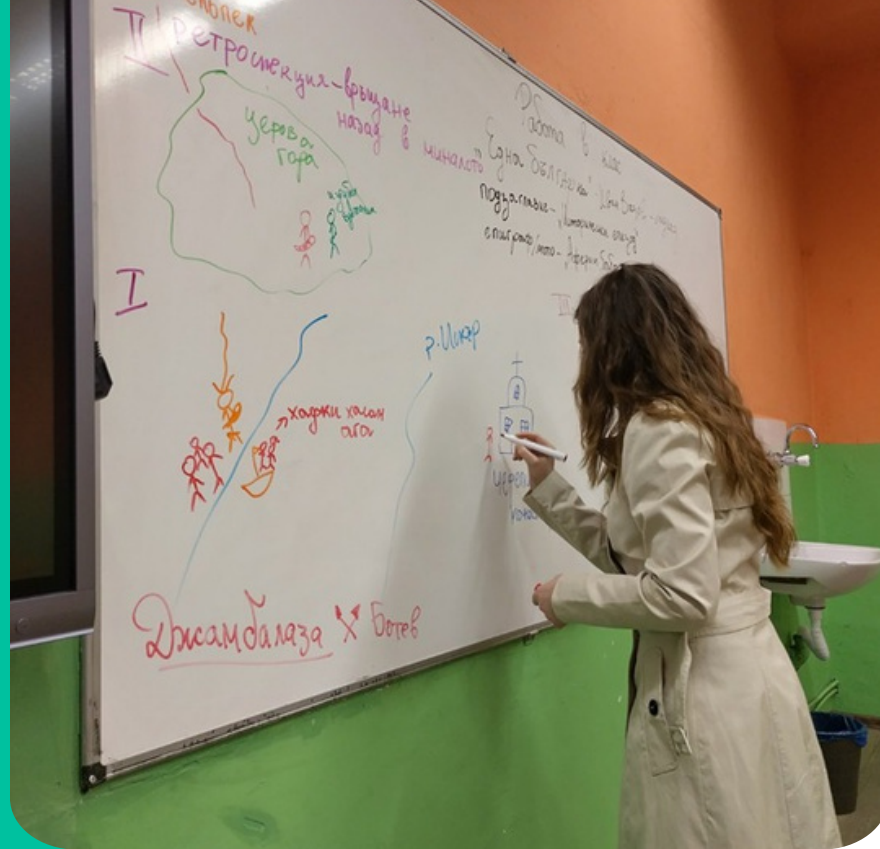
Работа с текст с визуални опори

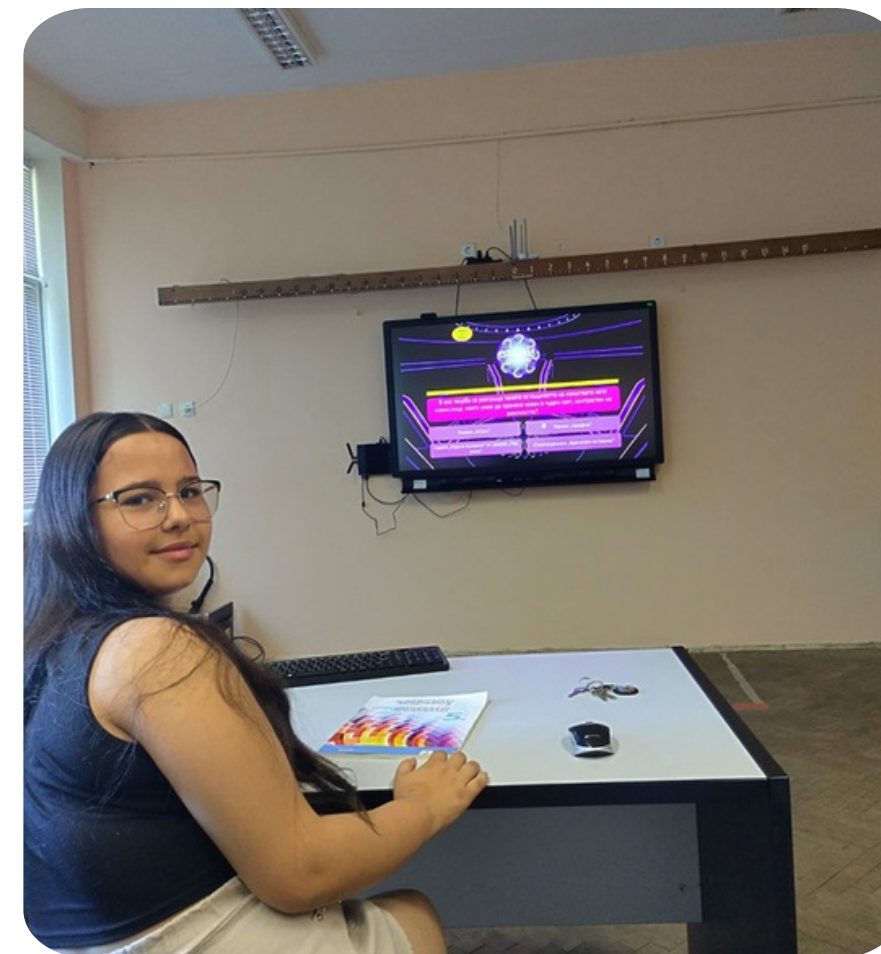
Образователни игри

Филми по литературни текстове

Обърната класна стая

“Стани отличник”

“Познай кой съм аз”

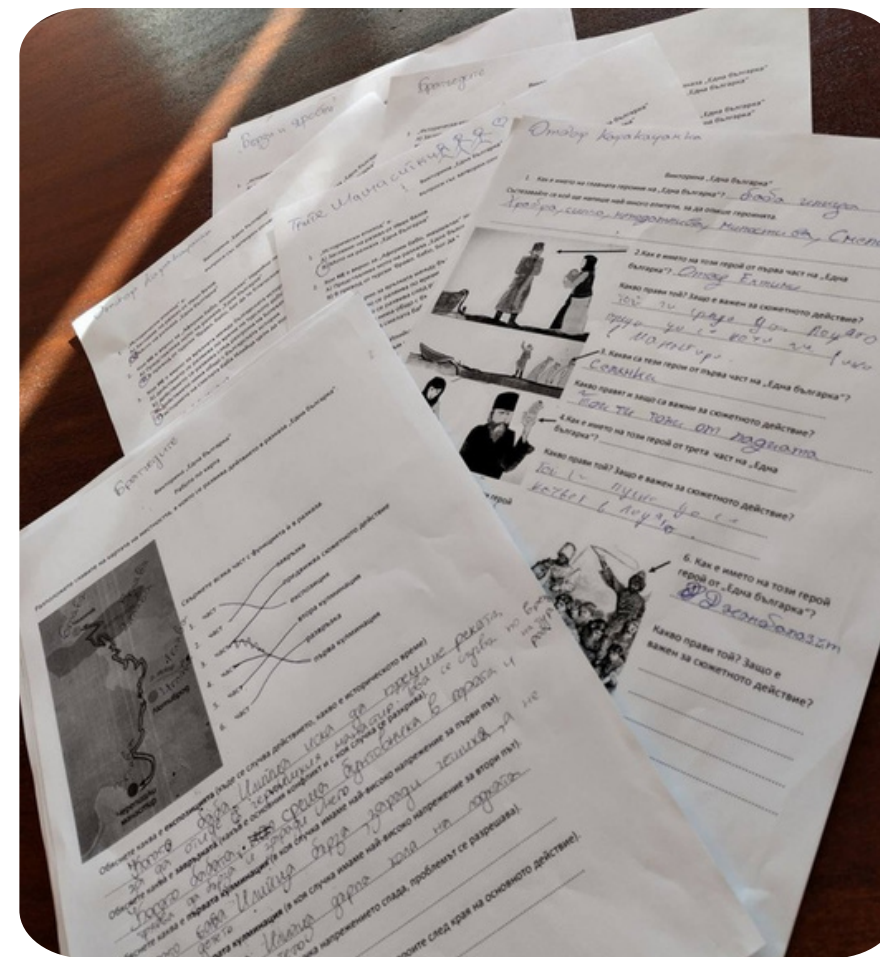

Театър в класната стая

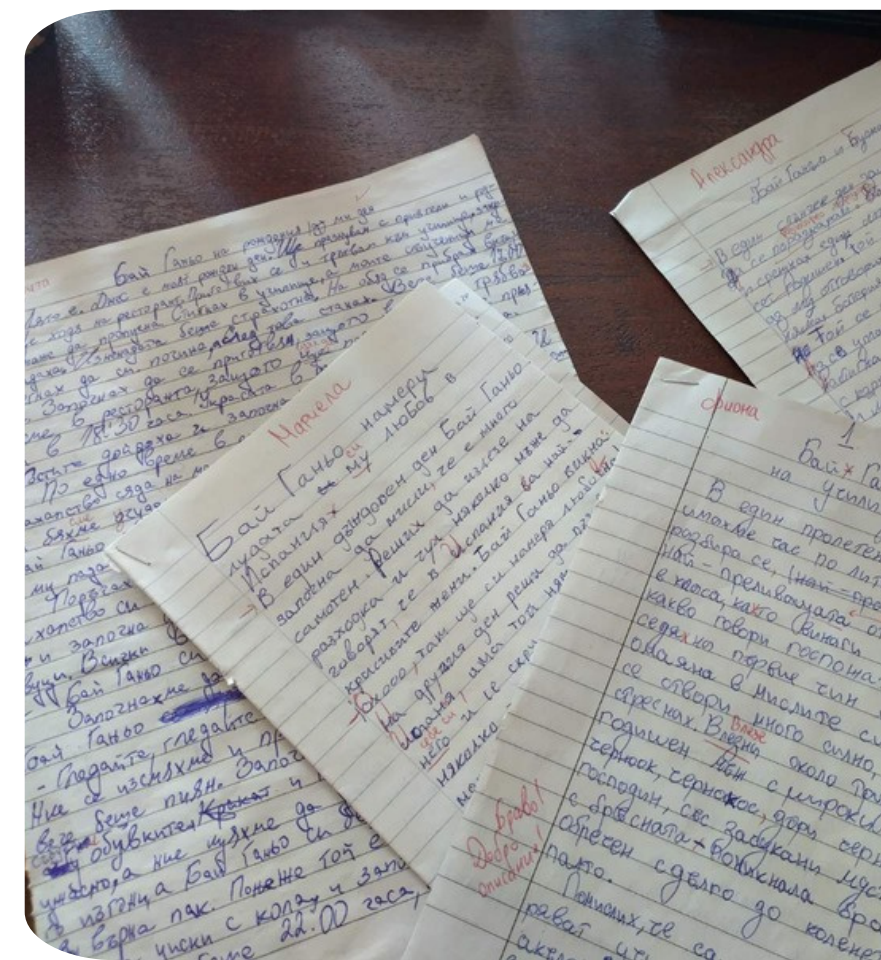

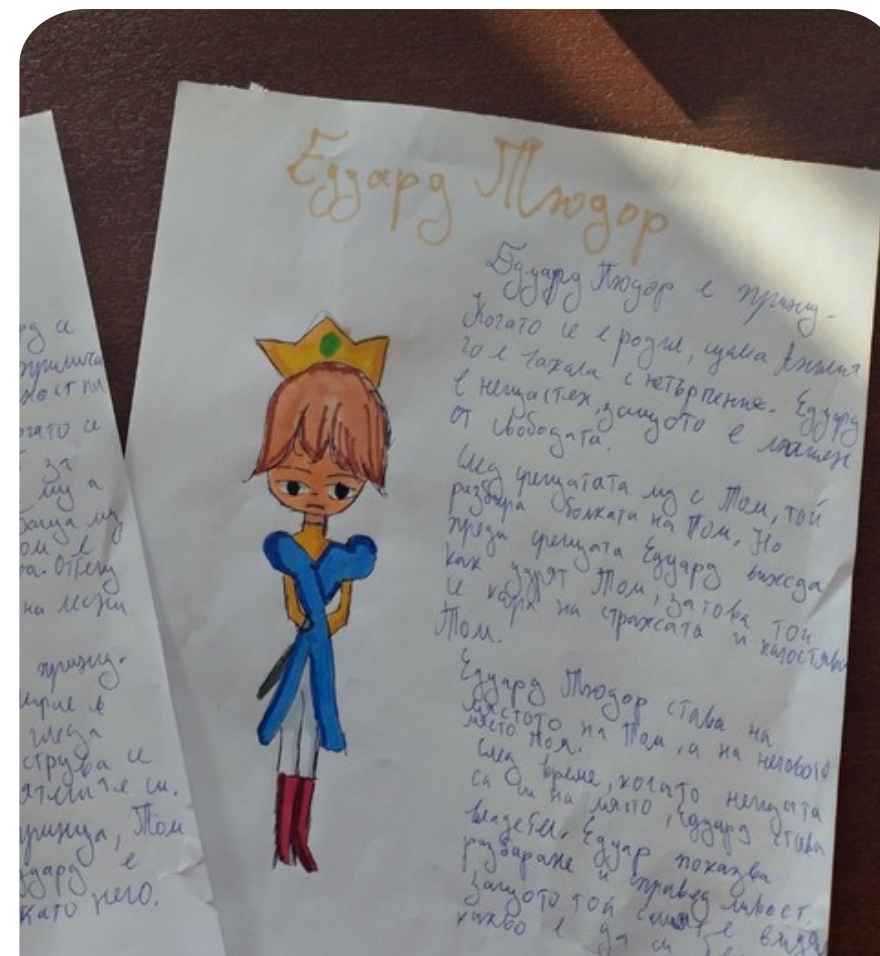
Отбор "Викторина"

Творческа задача "Моята среща с Бай Ганьо"

Книжки с картинки от изкуствен интелект

Характеристика на герою

Приобщаване на учениците чрез музика и тембров модел

Стойна Кичукова

Старши учител по музика в З. ОУ „П. Р.
Славейков“

Прекрасният екип, с който имам честта да работя

**Музикално-
танцовите
спектакли на
З. ОУ
“П.Р.Славейков”,
Търговище**

Учим и творим в музея

Елена Цонева

старши учител в начален етап в
З. ОУ „Петко Р. Славейков“, Търговище

Урок в Славейковото училище

Работилница за изработване на автентични сурвакници

**Изработване на
свеци от пчелен
восък**

**Изработване на
глицеринови сапуни**

Пластене на вълна

Благовещение

Великден

Урок по родолюбие

Подходи за работа с родителите и използване на извънкласни занимания

Атанас Атанасов

Медиатор и учител в ЦОУД в ОУ „Иван
Вазов“, с. Устрем, обл. Хасково, и
координатор към ЦМДТ „Амалине“

Даскалът запали лъскавата си кола, погледна се в огледало, бе се облякъл като за сватба, както шушукаха хората за него. Моторът забръмча гордо. Тази гордост бе и в сърцето му. Калата бе призванието му – да даде искра от огъня, който е в сърцето му, на някого. Когато усетеше тази искра за учениците, той се чувстваше жив. Не даваше ухо на хорските казки, махваше с ръка и те сякаш излитаха като горивни материали от мощните тръби на колата му.

Наближи малкото селце, стигнуто в полите на Сакар. Падналата роса блестеше като маргаритни сълзи на ридовете. Пчелите, като него, бяха станали рано, та да работят. В селото имаше утринно оживление. Всичко бе да се върне по-напред до кафемашината, за да пусне кафе, което стоеше като сирак на сбор. Зелената растителност презела по-голяма част от стените на сградата, в която 10 години ехтеше детски смях и строги даскалки се опитвали да потушат своя огън в сърцата на децата.

От прозорците се виждаха черните дъски, на които били последните уроци. Вандали бяха започнали да рушат разрушената сграда. Сякаш убиваха мъртвец, който бе изстинал, но те дълбаеха в него. След като затвориха вратата, децата пътуваха до съседното село. Всяка сутрин го автобус идваше и качваше децата, за да ги заведе на училище. После ги връщаше.

— Даскале, ще пишеш ли едно кафе? — провикна се Ангелина.